

KPO Racing Minutes: Praha - Doksy (CKKV Svijany hobby cup 2009)

„Rok se s rokem sešel a vrchol první poloviny sezony, tedy pro mě určitě, nastal“ říká Marhi v úvodu své emotivní reportáže z letošních deštivých Doks.

Doksy. Můžete nenávidět, milovat ale hlavní je, je dojet. Po tradiční cyklokrosové vložce, jelikož silnice za Kokofínským údolím opravdu nestojí za moc, byla letos perlička v podobě frézování silnice. Tolik tedy na úvod.

Opět se šla naprosto nadupaná konkurence. Při pohledu na startovní pole člověka napadne něco o Řeckých bájích a Tantalových mukách. Taktika se tedy ustálila na tradiční uviset, kam to půjde. Tuto taktiku zvolila většina týmových soupeřů, ale nakonec dopadlo všechno jinak. Letos kartičky rozdalo počasí. A to tak mocně, že i když si můžeme myslet na okřídlené „poručíme větru dešti“, tak to byla právě radost shora co mocně zašolichala počtem jezdců.

Na startu proběhla klasická kulturní vložka, a la oblékání dresu nejlepšího jezdce. Neobešlo se to bez vtipných poznámek. V dálce na obzoru se honila naprosto černá mračna a obavy co na sebe byli tudíž na místě. V tomto okamžiku jsem i já lehce zpanikařil a zcela bezmyšlenkovitě si odložil. Kupodivu vítr váł přesně do zad a tak po rozjezdu to jelo doslova samo. Bylo řečeno, že krátce po startu je frézování vozovky a tak se pojedje ukázněně a pomalu. To se víceméně podařilo, ale přesně v tu chvíli začalo mocně poprchávat. Kapky to nebyli malé a docela to bylo cítit i přes ochranné pomůcky. Dost to mlátilo do kedlubny. Pochopil jsem, že je nutno se přiblížit, jinak riskuji po první bouři prochládnutí.

Nemám rád zimu. Namlsán záběry z právě probíhajícího Gira jsem si zkušeně vystoupil z balíku a jal se obléci. Co jsem si ovšem nevšimnul, že zaváděcí vůz se rozjel. No a mě to ujelo. Nejsem profík a i když jsem svého oře rozdráždil na hranici 60 km/h, tak jsem prostě zaostal. Nebyl jsem ovšem sám. Pak začalo boží dopuštění. Deštík vystřídala nefalšovaná průtrž mračen. Obzor ztmavnul a mě se tak rychle opotila optika, že jsem prakticky ztratil přehled o trati. Jsa lehký slepec a jezdící ne se čtyřma očima, ale se šesti (dioptrické pod brýlemi) se mi udělalo mezi skly malé akvárium. Nutno dodat, že

fasádu, co jsem dostával od zadního kola borce přede mnou, taky nebyla žádná úža. V tu chvíli všem došlo, že se mění závodní taktika a jelo se turisticky asi 30 km. I když bych chtěl udělat radost svým spolubojovníkům a vyjmenovat s kým jsem si to užíval tak se musím omluvit. Kromě lidí co znám dost dobře, jsem prakticky nebyl schopen rozeznat kdo je kdo a po té, co jsem odložil optiku, jelikož přestala pracovat, tak jak měla, jsem neviděl vůbec. Aby toho nebylo málo začaly padat i krupky. A to už bolelo. Na holou kůži jako na holej pupek a tak to mlátilo drsně přes helmu do šéry. No bída.

Jak to přišlo tak to i odešlo. Morálka ovšem na nule. Když už jsme se konečně doplazili na hlavní a vydali se směrem Mladá Boleslav, tak se jelo sice plynule, ale v naprostém tichu. Jinak to byla ale bída. Začalo zase pro změnu pršet a mě se zase zastřel obzor. Varoval jsem, že není radno kolem mě kroužit, jelikož prostě nic nevidím. Pak nás těsně před klesáním údolí dojel druhý balík.

Pod kopcem jsem poprvé zaregistroval duo z Polar teamu a tudíž i Pavla Šáchu. Výborný jezdec do vrchu asi také někde zaspal. To mě dost nakoplo a tak až na vrcholek jsem skupinku pěkně potřhal. Samo sebou, že se to na vršku posléze zase sjelo. Jinak to byla ale bída. Začalo zase pro změnu pršet a mě se zase zastřel obzor. Varoval jsem, že není radno kolem mě kroužit, jelikož prostě nic nevidím. Pak nás těsně před klesáním údolí dojel druhý balík.

No chytil jsem se. Začalo to opět pršet a já jsem se rozhodl podskočit. Ve sjezdu jsem nejsem nebrzdil a klouže, ale že od zadního kola přicházejí ráfek. Za jiných okolností bych asi

pokračoval, ale takhle jsem to prostě zatáhnul a zastavil na první rozumné odbočce, co se naskytla. Ráfek to nebyl ale byl to šutr, co se zapáchnul do špalku a dělal při brzdění neskutečné věci. No a turistika pokračovala. Pohlítila mě druhá skupina druhého balíku. Potěšením pro mě byla společnost Igora Kubína (CSK Markus) a Lucky Kočí (SOS team) Konstatovali jsme, že teplo vypadá jinak a Lucka měla barvu nezdravou. Jo byla zima.

Obávaný Romanov pro mě nepředstavoval letos až takové vypětí, jelikož jsem se defakto flákal vzadu. Vyjetí na třetí figuru mi na vršek stačilo. Bolelo to trochu, ale ne moc. Závodit se začalo až poté.

Prohnal se kolem mě Diabla (Vinohradské šlapky) To mě nakoplo. Do kopečků jsem opět zabral ,ale jediné co z toho bylo, bylo to, že jsme ujeli s Igorem Kubínem. Bohužel měl defekt a tak jsem byl asi šest km před cílem pohlcen skupinkou, která se zase sjela. Pak už to bylo zase ve stylu mladěj plašan a šelma lišák. Nastupoval jsem a snažil se ujet. Nedařilo se. Pokaždé mě dojeli. Poslední kapku jsem si zasadil sám. Mocně jsem

nastoupil a opět si měřil. Zaspurtoval neohrožován na zastavily nohy. Za peklo. Stačilo se přeže mě všechno nakonec. Nevadí. dokončil. Celkově jindy. Dost defektů trať přímo dost lidí vzdalo. z našeho týmu Kdybych Naštěstí na to pádů. Tedy jediný Jenda Dubec potrhán sám z něho stává kuře se odehrávaly materiálních.

Organizace nezklamala, ale díky prochlazení jsem se nezúčastnil vyhlášení a prostě jsme prchli zpět do Prahy.

Co do zážitků se tedy jednalo o podnik povedený, ale sportovně asi dost poznamenaný počasím. I když jsou borci, co mají rádi i déšť.

Marhi (KPO)

výsledky:

<http://www.ckkv.cz/phprs/2009/vysledky/VysledkovkaDoksy.pdf>

foto:

http://mnt.rajce.idnes.cz/CKKV_SVIJANY_HOBBY_CUP_2009/#album

http://krpata.rajce.idnes.cz/09.05.28_CKKV_Praha_-_Doksy/

Info o týmech:

http://www.kpo.cz/2009/sezona_09-01.pdf

to popletl asi o sto jsem si nikým hranici 100m kde se mi mnou se odehrávalo otočit a v tom se to přehnal. Takový blbec Jsem rád, že jsem to bylo divočejší než po trati, do toho kluzká s bahenní koupelí a Ani se nedivím že ani všichni nedojeli. nemusel... počasí nebylo moc kdo si to vyžral, byl opět (Cyklo 69) který lehce konstatoval, že se přespólní. Další ztráty spíše v mezích

